

[Gustav Pedersen.]

den paagældende Arbejdsløshedskasse, at den var ophørt fra en bestemt Dato, og det var i Almindelighed ikke lang Respit, der blev givet.

Det er altsaa ikke saadan, at det er Loven, der giver en bestemt Gruppe af Arbejdere eller Arbejdsløshedskasemedlemmer nogen som helst Myndighed til at etablere Arbejdsfordeling imod Samfundets eller imod Arbejdsgivernes Interesser. Den giver paa de Felter, hvor Arbejdere og Arbejdsgivere i Fællesskab erkender, at der er et Særforhold, som ikke kan klares ved Afskedigelse af de overflødige Arbejdere, og hvor denne Erkendelse efter Undersøgelse bliver godkendt af den Myndighed, der er sat til at administrere Loven, en Mulighed for at faa Arbejdsfordeling indført, og derfor er det helt ved Siden af at bedømme Spørgsmaalet, om Loven skal føres videre, efter Spørgsmaalet, om der har været visse Misbrug eller ej. Det vilde i Virkeligheden være noget i Retning af, at man i Tilfælde af, at man ikke kan ramme dem, man synes, man vil ramme, laver Foranstaltninger, der rammer helt sagesløse Mennesker, og jeg vil paa-staa, at endnu er der adskillige Felter og adskillige Virksomheder, hvor denne Lovs Ophør vil betyde overordentlig store Vanskeligheder, og dens Forlængelse vilde betyde, at Arbejdere, som der overhovedet ikke paa anden Maade kan skaffes Beskæftigelse, og som risikerer at blive slaaet helt ud, kunde faa en Chance for at bevare deres Tilknytning til Arbejdet og Erhvervs livet.

Maa jeg saa blot til sidst anføre, at man i den senere Tid i visse Dele af Pressen, baade Venstres, Det radikale Venstres og den konservative Presse, har spurgt om, hvornaar Socialdemokratiet vil gaa ind i sagligt Samarbejde med de øvrige Partier. Jeg synes, at der her var en Grund til at vise fra den anden Side, at man selv har Vilje til at gaa i Samarbejde. Hvis man derimod den ene Gang efter den anden lader haant om Kendsgerningerne, er fuldkommen uimodtageelig for rent praktiske Ting, blot med det Formaal at faa fjernet en Del af den sociale Beskyttelse, ja, saa maa man forstaa, at saa faar man den Kløft, som de Herrer selv paastaar, at de saa nødig vil skabe. Det kan ikke være naturligt, at det lille Mindretal, som Regeringen støtter sig til, saa kate-

gorisk og saa usagligt, som det i Virkeligheden sker her, fjerner en Lov paa et Tidspunkt, hvor der endnu i høj Grad er Brug for den. Vi er klar til Forhandling, ogsaa om eventuelle nye Kontrolforanstaltninger, hvis det er det, man ønsker. Vi er klar til Forhandling om eventuelle Ændringer i Loven, hvis man er bange for, at en for lav Arbejdsløshedsporcet kan fortsætte en uholdbar Arbejdsfordeling. Alt dette kan der forhandles om til Trods for, at der i og for sig ligger tilstrækkelig Garanti i Nævnet. Men vi vil ikke erkende og kan ikke erkende, at det skulde være rimeligt paa et Tidspunkt, da der endnu paa mange Felter savnes Brændsel og Raastoffer, at ophæve en Lov, der tilsigter at bevare en Arbejderstab, som hører til de Virksomheder, der paa Grund af disse Mangler ikke kan komme i fuld Sving.

Axel Kristensen: Den nugældende Lov om midlertidig Fordeling og Regulering af Arbejde maa i høj Grad betragtes som en Nødforanstaltning. Den blev gennemført umiddelbart efter den tyske Besættelse af Danmark. Det er ganske givet, at den som væsentligt Formaal havde at skjule, hvor megen Arbejdskraft vi kunde have til Raadighed for Tyskerne, og at stille de danske Arbejdere saaledes, at de ikke unødigt fristedes til at tage Arbejde for dem. Det maa erkendes, at det lykkedes at binde væsentlige Arbejds mængder, men naar dette kunde ske over for tysk Efterspørgsel efter Arbejdskraft, er det klart, at man ogsaa med en saadan Lovgivning vil binde Arbejds kraften over for danske Erhvervs virksomheder, der søger Arbejdere. Det er ikke rigtigt, at Tyskerne ikke efter Marts i Fjor søgte Arbejds kraft; de var i Gang med store Befæstningsanlæg for at hindre Invasion og søgte absolut megen Arbejds kraft paa det Tidspunkt. Det faldt sammen med, at Tilførselen af Brændsel til Danmark praktisk talt forsvandt, saa der var absolut Grund til ud fra samme Forudsætninger som tidligere at benytte Loven. Det vilde være urimeligt, hvis det ikke erkendtes, at Loven har givet baade Arbejdere og Arbejdsgivere væsentlige Goder. For Arbejdsgiverne har det været muligt at binde til Virksomheden Arbejds kraft, som havde Værdi for den trods manglende Beskæftigelse, og for Arbejderne